

БРАТЯ ГРИМ ДИТРИХЩАЙН В КАРИНТИЯ

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

Когато по време на продължителната обсада на замъка Дитрихщайн (през 1334 година) военачалниците видели, че няма да успеят да удържат за дълго крепостта срещу госпожа Маргарете Маулташ, тъй като тя твърде много ги превъзхожда, пък и освен това не можели да разчитат на помощ от страна на ерцхерцог Ото, те единодушно решили да се възползват една вечер от падналата гъста мъгла, оттеглили се в пълна тишина заедно с всичките си воители от Дитрихщайн и благополучно се добрали до град Санкт Вейт, където били посрещнати радостно от местните обитатели. Когато на следващия ден хората на Маулташ предприели нападение и не срещнали никаква съпротива, тишината ясно им показала, че нашите са ги измамили и са оставили замъка празен; така че пламналата от ярост госпожа Маулташ със силни викове подканила и принудила хората си да изкачат стените и да превземат дома, което те сторили с лекота, тъй като там нямало никого; така че те го завзели и разрушили стените докрай, изравнили кулите и портите със земята, опожарили стаите, като само тук и там останали да стърчат отделни постройки. По този начин Дитрихщайн бил разрушен и жестоко опустошен от Маулташ, така че господарите на крепостта трябвало да я възстановяват в последвалите времена и да я направят отчасти годна за обитаване. Според местното сказание в пустия дворец е закопано неизказано огромно имане; затова и до ден-днешен, ако някой мине през разрушените сгради, се надига вой, тропот и фучене, все едно че всичко ще се срути отгоре му; затова и никой не бива да остава за дълго на това място.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.